

Uzasadnienie
do uchwały nr 733 Rady Miasta Konina
z dnia 26 lutego 2014 roku
w sprawie nadania nazw rondom w Koninie

Z inicjatywą obywatelską w sprawie nadania rondy nazwy: „Lecha i Marii Kaczyńskich” wystąpili mieszkańcy Miasta Konina.

Motto:

Byli odważni - choć wielu brakowało odwagi,

Byli honorowi - wśród tych bez honoru,

Służyli Polsce - kiedy wielu służyło tylko sobie,

Byli wierni zasadom - w świecie pełnym zdrady.

Prof. Lech Kaczyński w czasach totalitarnego systemu PRL był opozycjonistą. W 1976 r. odpowiedział na apel KOR-u i podjął zbiórkę pieniędzy na represjonowanych robotników. Prowadził dla nich szkolenia oraz wykłady z zakresu prawa pracy, bronił przez zwolnieniami. W 1980 r. był doradcą Gdańskiego Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Stoczni Gdańskiej, a w 1981 r. - delegatem na I Krajowy Zjazd „Solidarności”. W stanie wojennym został internowany. Od grudnia 1981 r. do października 1982 r. pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. W 1981 r. Lech Kaczyński, jako przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” brał udział w konińskim zjeździe struktur regionalnych, wspierając budujący się po wyjściu z podziemia robotniczy ruch antykomunistyczny. W kolejnych latach intensywnie wspierał politycznie i merytorycznie robotników, a także działaczy NSZZ „Solidarność” oraz PC i PiS w Koninie. W latach: 1991 - 1993 był senatorem I kadencji, Ministrem Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Lecha Wałęsy, Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, Ministrem Sprawiedliwości i Prokuratorem Generalnym, posłem na Sejm RP IV kadencji, od 2002 r. do 2005 r., Prezydentem Miasta Stołecznego Warszawa, a od 2005 r. do chwili śmierci, tj. 10 kwietnia 2010 r. - Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezydent Lech Kaczyński, był Prezydentem o sprecyzowanej wizji społecznej i politycznej, którą w bardzo zdecydowany i skuteczny sposób realizował. Chciał, by Polska była krajem silnym politycznie i gospodarczo, liczącym się na arenie międzynarodowej, siłą potencjału ludzkiego i gospodarczego oraz położeniem geograficznym. Realizował wizję Polski, jako lidera Europy Środkowo - Wschodniej i to mu się udało. Miał wyraźną wizję otwarcia się i integracji europejskiej z naszymi wschodnimi sąsiadami. Chciał byśmy byli krajem sprawiedliwym dla naszych obywateli, silnym wewnątrz, zamożnym, zamożnością Polaków. Jego służba publiczna na urzędzie Prezydenta Rzeczypospolitej była

ukierunkowana na realizację tego programu. Był prawdziwym Mężem Stanu, posiadającym wielką wiedzę z zakresu historii. Interesował się ekonomią, polityką światową i na te tematy często dyskutował z wybitnymi specjalistami, nie zważając na podziały polityczne i różnice poglądów. Rola Państwa i jego obowiązki wobec Narodu, były dla prof. Lecha Kaczyńskiego najważniejsze i taki testament pozostawił Polsce do wykonania. W czasie prezydentury uhonorował odznaczeniami państwowymi zapomnianych bohaterów, walczących o naszą wolność podczas II wojny światowej oraz w czasach „Solidarności”, gdy przebudziła się tożsamość narodowa. Był człowiekiem odważnym; kiedy Rosja użyła siły wojskowej wobec Gruzji, bez wahania, razem z Prezydentami Ukrainy i Litwy oraz szefem MSZ Łotwy, pojechał do okupowanego kraju, aby przerwać agresję Rosji i to mu się również udało. Zawsze stawiał na prestiż i honor Polski na pierwszym miejscu, i te cele były priorytetami polskiej polityki zagranicznej. Prof. Lech Kaczyński był niezłomnym obrońcą polskiej racji stanu, występował w obronie wartości i do końca służył Ojczyźnie. Był wielkim patriotą. Jego tragiczna śmierć w katastrofie pod Smoleńskiem przypominała światowej opinii publicznej o ludobójstwie Katyńskim, dokonanym przez sowieckich oprawców na wybitnych polskich obywatelach.

Leciał do Katynia wraz z najważniejszymi ludźmi w państwie, aby oddać hołd zamordowanym Polakom.

I tam zginął.

Zawsze była przy nim Maria Kaczyńska - jego małżonka, która w najbardziej trudnych chwilach wspierała męża i była jego „Kają”

Ordery, odznaczenia i nagrody.

Otrzymane z urzędu:

z tytułu objęcia urzędu Prezydenta RP, Lech Kaczyński został Kawalerem Orderu Orła Białego, Wielkim Mistrzem Orderu i przewodniczącym jego Kapituły, a także kawalerem Orderu Odrodzenia Polski I klasy, Wielkim Mistrzem Orderu i przewodniczącym jego Kapituły.

Wybrane ordery i odznaczenia zagraniczne:

- Złoty Łańcuch i Gwiazda Orderu Zasługi Zakonu Maltańskiego (Zakon Maltański, 2007 r.),
- Kollana Orderu Króla Abdulaziza (Arabia Saudyjska, 2007 r.),
- Order Zwycięstwa Świętego Jerzego (Gruzja, 2007 r.),
- Order Księcia Jarosława Mądrego I klasy (Ukraina, 2007 r.),
- Wielki Order Króla Tomisława (Chorwacja, 2008 r.),
- Krzyż Wielki z Wielką Kollaną Orderu Infanta Henryka (Portugalia, 2008 r.),
- Narodowy Order Zasługi Republiki Malty I klasy z Kollaną (Malta, 2009 r.),
- Order Podwójnego Białego Krzyża I klasy (Słowacja, 2009 r.),

- Krzyż Wielki z Kollaną Orderu Zasługi Republiki Węgierskiej (Węgry, 2009 r.),
- Wielki Krzyż ze Złotą Kollaną Orderu Witolda Wielkiego (Litwa, 2009 r.),
- Order imienia Gejdara Alijewa (Azerbejdżan, 2009 r.),
- Krzyż Wielki z Kollaną Orderu Gwiazdy Rumunii (Rumunia, 2009 r.),
- Order Białego Lwa I klasy z Kollaną (Czechy, 21 stycznia 2010 r.),
- Narodowy Bohater Gruzji (pośmiertnie, Gruzja, 2010 r.).

Inne wyróżnienia:

- tytuł „Człowieka Roku 2004”, przyznany przez Tygodnik „Solidarność”,
- tytuł „Człowieka Roku 2006”, przyznany przez Federację Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP,
- nagroda „Europejskiego Męża Stanu 2006”, przyznana przez tureckie organizacje dziennikarskie i gospodarcze za wspieranie procesu integracji Turcji z Unią Europejską,
- Medal Dnia Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej, przyznany przez Polską Fundację Katyńską (2008 r.),
- Krzyż Honorowego Harcerza Rzeczypospolitej, w związku z objęciem honorowego protektoratu nad organizacjami harcerskimi (2008 r.),
- Pierścień Hallera Ligi Morskiej i Rzeczej (2009 r.),
- Honorowe Obywatelstwo Nowego Sącza (2009 r.),
- Złoty Medal Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego (2009 r.),
- Złoty Krzyż Honorowej Odznaki Organizacyjnej „Za Zasługi dla Związku Piłsudczyków RP” (2009 r.).

Odebrał doktoraty honoris causa: gruzińskiego Państwowego Uniwersytetu im. Iwane Dżawachiszwilego (2007 r.), Narodowej Akademii Administracji Państwowej przy Prezydencie Ukrainy (2007 r.), Mongolskiego Uniwersytetu Państwowego (2008 r.), Uniwersytetu Studiów Zagranicznych Hankuk w Seulu (2008 r.), Uniwersytetu Słowiańskiego w Baku (2009 r.), Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II (2009 r.).

Z inicjatywą nadania nazwy wystąpił mieszkaniec miasta Konina oraz grupa Radnych Rady Miasta Konina.

Tadeusz Mazowiecki - po 1989 r. pierwszy niekomunistyczny premier rządu III Rzeczypospolitej Polskiej. Poseł na Sejm RP I, II i III kadencji, kawaler Orderu Orła Białego. Wybitny polityk i publicysta. W czasach PRL działacz opozycji. W roku 1980 wspierał robotników strajkujących w Stoczni Gdańskiej, stając - na zaproszenie Lecha Wałęsy - na czele Komisji Ekspertów przy Prezydium Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego. Internowany w stanie wojennym. Po wyjściu na wolność był jedną z pierwszoplanowych

postaci antykomunistycznej opozycji. Współtwórca oraz przewodniczący Unii Demokratycznej i Unii Wolności. Człowiek kompromisu, zwolennik pojednania, niekwestionowany autorytet moralny. Wzór postawy patriotycznej i obywatelskiej. Przez wielu nazywany jednym z Ojców polskiej demokracji.

Człowiek żyje tak długo, jak długo żyje pamięć o jego dobrych uczynkach.

Życie śp. Tadeusza Mazowieckiego, pełne było dobrych uczynków dla Ojczyzny. To dzięki Niemu i ludziom Jemu podobnym, dzisiejsza Polska jest tą Polską, o którą walczyły - i za którą ginęły - kolejne pokolenia na przestrzeni wieków, także mieszkańców naszego miasta.

Z inicjatywą nadania rondy w Koninie imienia zmarłej 29 stycznia 2014 r. konińskiej pisarki, wystąpił Radny Rady Miasta Konina oraz Dyrektor Miejskiej Biblioteki Publicznej w Koninie.

Janina Perathoner (ps. literacki - Janina Weneda) - swoją osobą i twórczością od zawsze związana była z Koninem. Tutaj się urodziła i po ukończeniu studiów wróciła, by uczyć młodzież. Przez wiele lat była nauczycielką w Technikum Górniczym. Napisała kilkanaście książek. Jej pierwszą książką pt. „Słowiana” była powieść historyczna wydana w 1987 r. Pod koniec życia skłaniała się bardziej ku mniejszym formom literackim, tworząc poezje. Twórczość Pani Janiny zawsze związana była mocno z ważnymi dla Konina osobami i wydarzeniami. Przyczyniła się do rozwoju kulturalnego miasta czego dowodem było uznanie wielu środowisk twórczych, od których otrzymała wyróżnienia i nagrody, m.in.:

- Statuetkę Benedykta za rozślawianie regionu konińskiego w Wielkopolskie, kraju i poza jej granicami,
- Statuetkę Złotego Konia i tytuł Człowieka roku 2003,
- Wielką Kariatydę, jako wyraz uznania za talent pisarki i rozwój kultury w mieście.

Pani Janina była człowiekiem, który kochał ludzi, ich historie i miejsca. Umiała opowiadać o tej miłości w sposób, który zapada w pamięć.

Prezydent Miasta Konina

/-/ Józef Nowicki